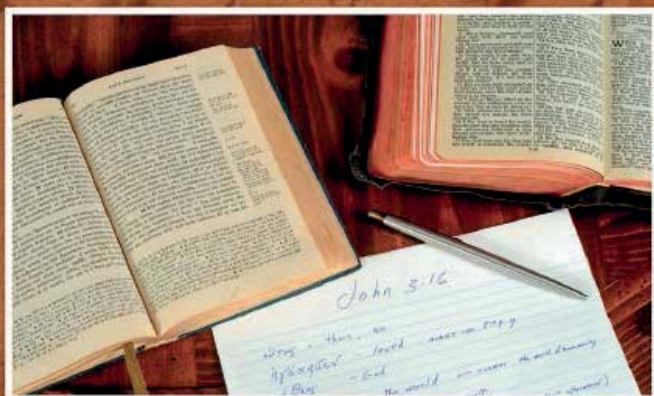

DE BRIEF VAN JUDAS

Een verklaring van deze brief
speciaal voor jou

Ger de Koning

De brief van Judas

De brief van JUDAS

**Een verklaring van deze
brief, speciaal voor jou**

Rotsvast 11

Ger de Koning

Deze publicatie is verkrijgbaar in boekvorm in één band met de drie brieven van Johannes bij Uitgeverij Daniël:

© 2015 Uitgeverij Daniël, Zwolle, NL, ISBN 978-90-79718-08-5 (paperback)

Omslagontwerp: Jan Paul Spoor

Lay-out: Jan Noordhoek

Niets uit deze uitgave mag – anders dan voor eigen gebruik – worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden d.m.v. druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van 'Uitgeverij Daniël' of de auteur.

Het gebruik van de Herziene Statenvertaling is in dit commentaar toegestaan onder voorwaarde van de volgende duidelijke copyrightvermelding:

De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

© Stichting HSV en Uitgeverij Jongbloed – Heerenveen. Alle rechten voorbehouden.

De bijbelteksten in deze uitgave uit Nieuwe Testament zijn ontleend aan de TELOS-vertaling. Voor gebruik van teksten uit de TELOS-vertaling is toestemming onder voorwaarde van de volgende duidelijke copyrightvermelding:

© Grace Publishing House – Rhenen. Alle rechten voorbehouden.

Inhoud

Tekstgebruik	6
Afkortingen bijbelboeken	6
Vertalingen	6
Haakjes	7
Vooraf	9
De brief van Judas	11
Judas	
Verzen 1-3 Afzender, geadresseerden, doel van de brief	12
Verzen 4-9 Voorbeelden van afval en Gods oordeel	16
Verzen 10-16 Kenmerken van goddeloosheid	22
Verzen 17-25 Vermaningen en bemoedigingen	29
Andere publicaties	36

Tekstgebruik

Afkorting bijbelboeken

Oude Testament

Thora

Gn	Genesis
Ex	Exodus
Lv	Leviticus
Nm	Numeri
Dt	Deuteronomium

Historische boeken

Jz	Jozua
Ri	Richteren
Ru	Ruth
1Sm	1 Samuel
2Sm	2 Samuel
1Kn	1 Koningen
2Kn	2 Koningen
1Kr	1 Kronieken
2Kr	2 Kronieken
Ea	Ezra
Ne	Nehemia
Es	Esther

Poëtische boeken

Jb	Job
Ps	Psalmen
Sp	Spreuken
Pr	Prediker
Hl	Hooglied

Profetische boeken

Js	Jesaja
Jr	Jeremia
Kl	Klaagliederen
Ez	Ezechiël
Dn	Daniël
Hs	Hosea
Jl	Joël
Am	Amos
Ob	Obadja
Jn	Jona
Mi	Micha
Na	Nahum
Hk	Habakuk
Zf	Zefanja
Hg	Haggai
Zc	Zacharia
Ml	Maleachi

Nieuwe Testament

Mt	Mattheüs
Mk	Markus
Lk	Lukas
Jh	Johannes
Hd	Handelingen
Rm	Romeinen
1Ko	1 Korinthiërs
2Ko	2 Korinthiërs
Gl	Galaten
Ef	Efeziërs
Fp	Filippenzen
Ko	Kolossenzen
1Th	1 Thessalonicenzen
2Th	2 Thessalonicenzen
1Tm	1 Timotheüs
2Tm	2 Timotheüs
Tt	Titus
Fm	Filémon
Hb	Hebreeënen
Jk	Jakobus
1Pt	1 Petrus
2Pt	2 Petrus
1Jh	1 Johannes
2Jh	2 Johannes
3Jh	3 Johannes
Jd	Judas
Op	Openbaring

Vertalingen

Alle tekstaanhalingen uit het Oude Testament komen uit de Herziene Statenvertaling (HSV).

De tekstaanhalingen uit het Nieuwe Testament komen uit de Herziene Voorhoeve-uitgave, ook wel TELOS-vertaling genoemd.

Haakjes

Oude Testament

In de bijbelgedeelten van het Oude Testament worden twee soorten haakjes gebruikt:

Ronde haakjes ()

Deze dienen uitsluitend om het lezen en begrijpen van de tekst te vergemakkelijken; zij geven aan dat een bepaald gedeelte een soort tussenzin vormt die de eigenlijke loop van het verhaal of het betoog enigszins onderbreekt. De woorden tussen ronde haakjes behoren tot de grondtekst.

Vierkante haakjes []

Deze haakjes staan om woorden die in de gedrukte uitgave van de Herziene Statenvertaling cursief staan. Omdat ik in dit boek de hele bijbeltekst cursief weergeef, maak ik gebruik van deze haakjes om deze woorden die cursief in de gedrukte uitgave staan te markeren. Deze haakjes geven aan dat de ingesloten woorden niet in de grondtekst voorkomen, maar in het Nederlands zijn ingevoegd om de tekst begrijpelijk te maken.

Nieuwe Testament

In de bijbelgedeelten van het Nieuwe Testament worden drie soorten haakjes gebruikt. Ik citeer wat hierover in het 'Voorwoord' van de TELOS-vertaling wordt gezegd:

'In de vertaling zijn drie soorten haakjes gebruikt:

Ronde haakjes ()

Deze dienen uitsluitend om het lezen en begrijpen van de tekst te vergemakkelijken; zij geven aan dat een bepaald gedeelte een soort tussenzin vormt die de eigenlijke loop van het verhaal of het betoog enigszins onderbreekt.

Vierkante haakjes []

Deze geven aan dat de ingesloten woorden niet in de grondtekst voorkomen, maar in het Nederlands moeten worden ingevoegd om de tekst begrijpelijk te maken; deze woorden moeten dus altijd gelezen worden. Met name het (bepaalde) lidwoord ontbreekt nogal eens in het Grieks, waar dat in het Nederlands wel noodzakelijk is; aangezien verschillende uitleggers van mening zijn dat het al of niet voorkomen van het lidwoord vaak van grote betekenis is, is ernaar gestreefd dit overal in de vertaling tussen haakjes te plaatsen waar het in de grondtekst ontbreekt.

Scherpe haakjes < >

Deze geven aan dat de ingesloten woorden in sommige handschriften wel en in andere niet voorkomen.'

Vooraf

Beste vriend of vriendin,

Ik vind het fijn dat ik je het elfde deel uit de Rotsvast-reeks kan aanbieden.

In dit boek wil ik samen met jou de *brief van Judas* lezen. De *brief van Judas* is van groot belang voor de eindtijd waarin je leeft. Veel rotsvaste waarheden worden aangevallen en onzeker gemaakt. Deze brief toont aan dat wat je in Christus hebt gekregen en bent geworden, rotsvast zeker is. Ik wil graag met jou deze brief lezen en bespreken, opdat je erdoor versterkt wordt in je geloof.

Je zult merken dat Gods Geest deze brief heeft geïnspireerd, dat wil zeggen dat Hij de eigenlijke Schrijver ervan is. Dat is de garantie dat hij ook voor jou, gelovige in deze tijd, volop actueel is. Daarom staat hij in de Bijbel.

Ik geef nog een paar praktische tips en verklaringen voor het gebruik van dit boek:

1. Zorg ervoor dat je een goede vertaling van de Bijbel gebruikt. In dit boek gebruik ik voor het Nieuwe Testament de zgn. herziene Voorhoeve-uitgave, ook wel TELOS-vertaling genoemd. Het is de beste vertaling van het Nieuwe Testament die ik ken. Het taalgebruik is aangepast aan deze tijd, zonder dat het tekortdoet aan de letterlijke vertaling vanuit het Grieks. Voor het Oude Testament raad ik je aan de Herziene Statenvertaling te gebruiken.
2. De bijbeltekst van het betreffende stukje uit de *brief van Judas* is aan het begin van het stukje opgenomen. Toch raad ik je aan om het aangegeven gedeelte ook in je eigen Bijbel te lezen. Ook voor alle tekstverwijzingen die in het stukje staan, is het belangrijk dat je die zelf in de Bijbel opzoekt.

3. Belangrijk is zelfdiscipline. Je zult bereid moeten zijn je een beetje in te spannen, er iets voor te doen (of te laten) om de Bijbel beter te leren kennen. Er zullen best wel eens momenten zijn dat je niet zoveel zin hebt om in je Bijbel te lezen. Neem je daarom voor om op de tijd die jij daarvoor het meest geschikt acht, iets uit de Bijbel te lezen, zin of geen zin.

Om je daarbij te helpen heb ik in dit boek de vier brieven in zesentwintig stukjes verdeeld. Tevens heb ik met een 'V' gevolgd door het vers nummer – bijvoorbeeld V2 is *vers 2* – aangegeven om welk vers uit het hoofdstuk het gaat. Lees elke dag één stukje. Als je dat doet, heb je binnen vier weken een goede indruk gekregen van deze onmisbare 'eindtijdbrieven'.

De hele Bijbel is een schitterend boek. Het is mijn gebed dat ook jij daar steeds meer van overtuigd zult raken.

Ik wens je Gods zegen toe!

Ger de Koning

Middelburg, nieuwe versie 2016

De brief van Judas

Inleiding

De *brief van Judas* is een korte en krachtige brief. Als je de brief leest, merk je de gedrevenheid van een profeet. Gods Geest heeft Judas gebruikt om in de voortvarende taal van de profeten het kwaad in de christenheid en het oordeel daarover bij de komst van de Heer Jezus te beschrijven.

Het beeld dat jou hier van de christenheid wordt voorgesteld, is niet direct een beeld waar je vrolijk van wordt, maar het is de realiteit. Als die realiteit je zou zijn onthouden, zou je de noodzakelijke waarschuwingen missen die je moeten helpen om de aanvallen te onderkennen die op Gods waarheid worden gedaan. Tegelijk bemoedigt Judas je. Hij wijst namelijk op de onwankelbare trouw en almacht van God en de Heer Jezus voor hen die de overgeleverde waarheid willen vasthouden en tegen de aanvallen willen verdedigen.

Als je deze brief leest en je vergelijkt die met *2 Petrus 2*, dan zie je dat bepaalde onderwerpen zowel door Judas als door Petrus worden genoemd. Toch worden deze zelfde onderwerpen vanuit een verschillend perspectief naar voren gebracht. Petrus richt zich tot Joodse christenen en spreekt over zonde en ongerechtigheid. Judas richt zich tot alle christenen en spreekt over de afval van de christelijke waarheid, het loslaten van het allerheiligst geloof.

Judas 1:1-3

Afzender, geadresseerden, doel van de brief

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

1 Judas, slaaf van Jezus Christus en broer van Jakobus, aan de geroepen die in God [de] Vader geliefd en in Jezus Christus bewaard zijn: 2 barmhartigheid, vrede en liefde zij u vermenigvuldigd. 3 Geliefden, terwijl ik alle bereidwilligheid had u te schrijven over onze gemeenschappelijke behoudenis, werd ik genoodzaakt u te schrijven met de vermaning om te strijden voor het geloof dat eenmaal aan de heiligen is overgeleverd.

V1. Judas stelt zich voor als “*slaaf van Jezus Christus en broer van Jakobus*”. Bij de verklaring van de *brief van Jakobus* hebben we gezien dat Jakobus een broer van de Heer Jezus is (*Jk 1:1; Gl 1:19*). Behalve een Jakobus treffen we onder de broers van de Heer naar het vlees ook een Judas aan (*Mt 13:55*). Het ligt voor de hand dat hij de schrijver van deze brief is.

Evenmin als Jakobus noemt Judas zich ‘broer’ van Jezus Christus, maar noemt hij zich met vreugde ‘slaaf’. Hij spreekt ook niet over ‘Jezus’, maar over ‘Jezus Christus’. Hoewel hij en Jakobus samen met de Heer Jezus in hetzelfde ouderlijk huis zijn opgegroeid, ontbreekt elke familiariteit. Dat heeft ongetwijfeld te maken met het feit dat ze Hem hebben leren kennen als de Opgestane (*1Ko 15:7*). Het is belangrijker met Hem in een geestelijke betrekking te staan en dat te laten zien door naar Zijn Woord te luisteren, dan met Hem in een natuurlijke familieverhouding te staan (*Lk 11:27-28*).

Zoals al is opgemerkt, richt Judas zich in zijn brief tot alle gelovigen zonder onderscheid. Hij noemt hen “*geroepen*”. Hij heeft alle gelovigen op het oog, allen die tot de wereldwijde gemeente behoren. Tegelijk is de brief ook persoonlijk, want roeping is een persoonlijk

ke zaak van iedere gelovige. De geroepen – en daar hoor jij door Gods genade ook bij – stelt hij direct aan het begin van zijn brief in tweërlei betrekking voor: eerst tot “*God [de] Vader*” en dan tot “*Jezus Christus*”. De betrekking tot God de Vader is verbonden met liefde en de betrekking tot Jezus Christus met bewaring.

Wat Judas hier doet, ligt in dezelfde lijn als wat de Heer Jezus doet in Zijn gebed tot Zijn Vader als Hij vraagt om bewaring van de Zijnen (*Jh 17:11*). Wat Judas zegt en wat de Heer Jezus heeft gebeden, is met het oog op de inhoud van de brief zeer bemoedigend. Je mag weten dat je een voorwerp bent van Goddelijke liefde, hoeveel kwaad er ook in de christenheid is binnengedrongen. Je mag ook weten dat je door Jezus Christus tot het einde toe wordt bewaard, terwijl het binnengedrongen kwaad door Hem zal worden geoordeeld. Wat een bemoediging! Dat geeft zekerheid en kracht aan je geloof, dat in de tijd van afval waarin je leeft, zwaar op de proef wordt gesteld.

V2. Na zijn adressering heeft Judas een drievoudige wens voor zijn lezers, “*barmhartigheid, vrede en liefde*”. Hij voegt daaraan nog de wens toe dat die zal worden “*vermenigvuldigd*”. We vinden in de aanhef van de brieven van Paulus steeds ‘genade en vrede’ als wens. Slechts in de twee *brieven aan Timotheüs* voegt hij daar de wens van ‘barmhartigheid’ aan toe. Dat laat zien dat ‘barmhartigheid’ vooral bedoeld is voor individuele personen, wat het persoonlijke karakter van de *brief van Judas* benadrukt.

De combinatie van de drie wensen die Judas hier uitspreekt, komt alleen bij hem voor.

1. Hij begint met “*barmhartigheid*”. Daarin zit het aspect van nood en medelijden. Judas weet dat de gelovigen dat bijzonder nodig hebben met het oog op de tijd die hij dadelijk zal beschrijven.
2. Ook “*vrede*” is in een dergelijke tijd van groot belang. Alle kwaad dat overvloedig de gemeente is binnengedrongen, kan aanleiding zijn om vol onvrede te raken. Als alles hopeloos

schijnt en er geen uitweg lijkt te zijn, kan de onvrede gemakkelijk binnensluipen.

3. Ten slotte is "*liefde*" nodig. Hoe slecht de tijden ook zijn, altijd kan de gelovige zich bewust zijn van de liefde van God.

Judas noemt deze dingen in zijn algemeenheid. Natuurlijk wenst hij ze je toe van Godswege. Tegelijk is het de bedoeling dat deze kenmerken in een tijd van verval ook uitingen zullen zijn die van jou naar anderen mogen gaan. Je hebt immers het nieuwe leven, je bent uit God geboren en hebt Zijn natuur. Als de afval zich steeds duidelijker manifesteert, is het des te dringender gewenst dat onder de gelovigen deze uitingen van Gods zorg ook naar elkaar toe worden gevonden. En Judas wenst niet alleen maar dat ze er zijn en zullen toenemen, maar dat ze er in overvloedige mate zijn door vermenigvuldiging, dat wil zeggen dat ze steeds meer toenemen.

V3. Judas noemt zijn lezers "*geliefden*" en sluit zich hiermee aan bij God de Vader van Wie hij heeft gezegd dat de gelovigen in Hem geliefd zijn (*vers 1*). Hij heeft voor hen dezelfde gevoelens als God de Vader. Het is belangrijk om je broeders en zusters te zien zoals God de Vader hen ziet en voor ze te voelen wat Hij voor hen voelt.

Judas vertelt dat hij van plan is geweest hun een brief te schrijven. Dat plan voert hij ook uit. Hij vertelt ook waarover hij had willen schrijven en dat daar iets in is veranderd. Hij had graag met hen willen delen wat hij en zij gemeenschappelijk bezitten in de behoudenis die ze hebben gekregen (*vgl. 2Pt 1:1*). Het verlangen om over de "*gemeenschappelijke behoudenis*" te schrijven is echter verdrongen door een last die Gods Geest op zijn hart heeft gelegd. Hij is daaraan gehoorzaam geweest en heeft de noodzaak erkend om een vermaning te schrijven in plaats van over vreugdevolle waarheden.

Hij vertelt over deze verandering in zijn voornemen omdat dit je de ernst van de inhoud van zijn brief des te sterker doet voelen. Het toont aan dat er wel eens van plan moet worden veranderd en dat in plaats van te genieten van geloofswaarheden ervoor moet worden gestreden.

Het geloof – hiermee wordt de geloofswaarheid bedoeld en niet zozeer je persoonlijk geloof – is uitermate kostbaar. Het is alles wat je van God in Christus weet, zoals je dat in het geïnspireerde, onfeilbare, gezaghebbende en complete Woord van God hebt. Dat moet ook als zodanig worden gehandhaafd en verdedigd. Alles wat van God komt, zal altijd worden aangevallen en moet daarom worden verdedigd. Je moet eraan vasthouden dat het alleen aan de apostelen is gegeven het geloof maatgevend vast te leggen in geïnspireerde geschriften.

Het geloof uitleggen en onderwijzen is niet de taak van allen, maar van door de Heer Jezus gegeven gaven (*Ef 4:11*). Het is wel de opdracht van iedere gelovige, ook van jou, om het geloof te verdedigen en ervoor te strijden. Dat is niet een zaak van slechts enkelen. Het is immers het geloof dat *“aan de heiligen is overgeleverd”*, dat zijn *alle* heiligen, alle gelovigen, en niet een kleine groep bevoorrechte mensen. Het gevolg is dat alle heiligen het moeten verdedigen. De uitdrukking ‘heiligen’ maakt ook het contrast duidelijk met de onheiligheid van de goddelozen over wie Judas in de volgende verzen schrijft.

Wat je moet verdedigen, is het geloof dat *“eenmaal”*, dat is ‘eens voor altijd’, is overgeleverd. Het gaat niet om een nieuw ontdekt geloof of een geloof dat zich ontwikkelt en waaraan telkens nieuwe dingen worden toegevoegd. Het is eenmaal en volledig door God geopenbaard. Mensen hebben er niets aan bijgedragen, al zijn zij de instrumenten die zijn gebruikt om het door te geven. Er komen geen nieuwe openbaringen meer. Het is wel eens zo opgemerkt: Als het nieuw is, kan het niet waar zijn, en als het waar is, is het niet nieuw.

Lees nog eens Judas 1:1-3.

Verwerking:

Welke bemoedigingen vind je in deze verzen?

Judas 1:4-9

Voorbeelden van afval en Gods oordeel

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

4 Want bepaalde mensen zijn binnengeslopen, die van ouds tot dit oordeel tevoren opgeschreven zijn, goddelozen, die de genade van onze God veranderen in losbandigheid en onze enige Meester en Heer Jezus Christus verloochenen. 5 Ik wil u echter eraan herinneren, u die eens alles wist, dat <de> Heer, na een volk uit [het] land Egypte verlost te hebben, de tweede keer hen die niet geloofden, heeft verdelgd. 6 En engelen die hun oorsprong niet bewaard, maar hun eigen woonplaats verlaten hebben, heeft Hij tot [het] oordeel van [de] grote dag met eeuwige boeien onder duisternis bewaard. 7 Zoals Sodom en Gomorra en de steden daaromheen, die op dezelfde wijze als dezen hoereerden en ander vlees achternagingen, daar liggen als een voorbeeld, doordat zij een straf van eeuwig vuur ondergaan. 8 Evenzo inderdaad verontreinigen ook deze dromers [het] vlees en verwerpen [de] heerschappij en lasteren [de] heerlijkheden. 9 De aartsengel Michaël echter durfde, toen hij met de duivel redeneerde en redetwistte over het lichaam van Mozes, geen oordeel van lastering tegen hem uitbrengen, maar zei: Moge [de] Heer u bestraffen!

V4. Judas gaat zijn oproep om te strijden nu verklaren en onderbouwen. Als je al bedenkingen zou hebben of je wel zult deelnemen aan de strijd waartoe hij oproept, dan zul je door zijn verklaring wel overtuigd raken van de noodzaak van je inzet. Hij schildert op indrukwekkende wijze de toestand van de belijdende christenheid zoals die zich toen al ontwikkelde. Die ontwikkeling is sindsdien niet stil blijven staan, maar het is steeds erger geworden. Dat betekent dat de noodzaak om te strijden voor het geloof alleen maar is toegenomen.

Er zijn namelijk “bepaalde mensen”, dat wil zeggen mensen met een bepaald karakter, de gemeente “binnengeslopen”, stiekem, met list, via een zijdeur (vgl. Gl 2:4). Die mensen zijn geen gelovigen. Ze worden door Judas nadrukkelijk “goddelozen” genoemd. Het zijn mensen die “van ouds tot dit oordeel tevoren opgeschreven zijn”. Dat wil niet zeggen dat hun namen opgeschreven zijn, maar dat mensen die zulke dingen doen, dit oordeel treft. Het oordeel is al vele eeuwen geleden door Henoch aangekondigd, nog voor de zondvloed. Toen heeft God al laten bekendmaken wat Hij met deze goddelozen aan het einde van de tijd zou doen (verzen 14-15).

Er zijn mensen, onder wie ook oprechte kinderen van God, die uit wat Judas hier zegt, concluderen dat God mensen voorbestemt om verloren te gaan. Deze conclusie is niet in overeenstemming met de leer van de Schrift. God bestemt niemand voor om voor eeuwig verloren te gaan. Het van tevoren aangekondigde oordeel betreft mensen die *zichzelf* tot het verderf hebben bereid (Rm 9:22; 2Pt 2:3b). Het is ermee als met een boete die ik krijg als ik bijvoorbeeld ergens parkeer zonder een kaartje te kopen, terwijl dat op straffe van een bekeuring verplicht is. Als ik op die plaats parkeer zonder een kaartje te kopen, ben ik ertoe veroordeeld een bekeuring te krijgen. De veroordeling ligt allang klaar voor ieder die deze overtreding begaat, maar van het invullen van namen is pas sprake als de overtreding is begaan.

Judas is niet voorzichtig in zijn ontmaskering van deze lieden. Hij werkt er niet langzaam naar toe, maar stelt hen direct aan de kaak. Hij doet dat om direct hun karakter duidelijk te maken en daarmee de goedgegelovigen in de gemeente de ogen te openen voor deze verdorven personen. Zulke mensen doen zich voor als christenen en kunnen ook mooi praten, zoals je verderop zult zien. Judas windt er geen doekjes om. Het zijn “goddelozen”, die het geloof verderven. Ze hebben twee hoofdkenmerken. Het eerste kenmerk is dat ze de genade misbruiken door die te gebruiken als een dekmantel voor het voldoen aan hun eigen begeerten. Het tweede kenmerk is dat ze het gezag van de Heer Jezus verwerpen.

Dat zij 'goddeloos' zijn – het woord 'goddeloos' komt in deze brief maar liefst zeven keer voor –, wil zeggen dat zij zonder enige eerbied en vrees voor God zijn. Die houding komt tot uiting in de twee genoemde kenmerken. Zij wagen het de genade te misbruiken om hun losbandigheid te rechtvaardigen – zie en vergelijk *Titus 2* waar de genade het tegengestelde onderwijst (*Tt 2:12*). Ze grijpen de christelijke vrijheid aan om een leven "*in losbandigheid*" te leiden. Elk gevoel van wat gepast is, ontbreekt bij hen. Tevens "*verloochen*" en verachten zij het volstrekte en Goddelijke gezag van de Heer Jezus.

Deze 'binnengeslopen' personen kun je herkennen aan hun manier van leven. Het is absoluut geen vraag of zij misschien toch wedergeboren zouden zijn. Zij leven zoals de mens dat sinds de zondeval los van God doet. Ze volgen de lusten van het vlees waaraan zij in losbandigheid toegeven en leven in hoogmoed het leven zoals ze daar zelf zin in hebben. Ook houden ze totaal geen rekening met het gezag van de absolute Heerser, "*onze enige Meester en Heer Jezus Christus*". Je merkt dat vooral aan de manier waarop ze met Gods Woord handelen. Daarvoor hebben ze geen enkel respect, ze buigen zich er niet voor, het maakt op hen geen enkele indruk.

V5. Uit datzelfde Woord dat door hen gelochend wordt, wil Judas je herinneren aan drie voorvallen uit het begin van het Oude Testament. In deze drie voorvallen worden de afval waarover hij spreekt en Gods oordeel daarover duidelijk aangetoond.

Je wordt aangesproken als iemand "*die eens alles wist*". Dat is waar voor iedere gelovige, hoe pas bekeerd ook. Je hebt namelijk de "*zalving vanwege de Heilige*" en je "*weet alles*" (*1Jh 2:20*). Na verloop van tijd kan het besef hiervan wel eens wegzakken. Dan is het goed daaraan herinnerd te worden.

Het eerste voorval is dat van het volk Israël toen het uit Egypte was verlost. God had het volk verlost en hun het land Kanaän beloofd. In de belofte lag opgesloten dat Hij hen ook zou helpen het land in bezit te nemen. Maar toen het volk naar het kwade gerucht luis-

terde dat de tien verspieters over het beloofde land verspreidden, kwamen ze in opstand tegen de Heer en geloofden Hem niet. Ze weigerden botweg het land in bezit te nemen (*Nm 14:1-28; 1Ko 10:5-10*) en toonden daarmee hun ongelooft. Ze schoven God aan de kant.

Nadat God eerst met hen in genade had gehandeld door hen uit Egypte te verlossen, handelde God "de tweede keer" met hen op grond van hun ongelooft. Het resultaat was dat allen stierven die bij de uittocht twintig jaar en ouder waren, behalve Jozua en Kaleb (*Nm 14:29-30,35; Hb 3:16-19*).

V6. Het tweede voorbeeld van opstand en afval zijn engelen die op afschuwelijke wijze gezondigd hebben. Zij hebben "hun oorsprong", dat wil zeggen hun oorspronkelijke en/of verheven staat, "niet bewaard, maar hun eigen woonplaats", die hun door God was gegeven, "verlaten". Het lijkt erop dat we dit voorval in *Genesis 6* vinden (*Gn 6:1-7*). Daar is sprake van "Gods zonen" van wie we uit *Job 1-2* weten dat dit engelen zijn (*Jb 1:6; 2:1*). Deze zonen Gods hebben een menselijke gedaante aangenomen en hebben zich vrouwen uit de mensen genomen.

Dit kwaad is zo erg, dat God deze engelen elke bewegingsvrijheid heeft ontnomen. Hij heeft hen nu al geboeid met "eeuwige boeien", dat zijn boeien die ze tot in eeuwigheid zullen dragen, en hen nu al in "duisternis" opgesloten, zodat ze nooit meer het licht zullen zien. Zij worden daar "bewaard" tot het definitieve oordeel over hen wordt voltrokken.

V7. Het derde voorbeeld sluit direct op het vorige aan, wat je kunt zien aan het woord "zoals" waarmee *vers 7* begint. Wat in "Sodom en Gomorra en de steden daaromheen" gebeurde, is van dezelfde soort verdorvenheid als wat de engelen deden, maar nog weer erger. Het voert de afval tot een hoogtepunt. Het gaat om de groftste schaamtelootheid, een schaamtelootheid die is gericht tegen al het natuurlijke dat door God is gegeven (*Gn 19:4-25*).

Deze bijzondere perverse is die van de homoseksuele omgang van mannen die met elkaar *“schandelijkheid bedrijven”* (Rm 1:26b-27). Zij hebben hun oorspronkelijke natuur verlaten. Dat is opstand en afval. Het is ‘hoereren’ en daarbij het achternagaan van *“ander vlees”*, wat betekent dat het volledig ingaat tegen de natuurlijke orde van God.

De door liberalen gepropageerde ongebonden, vrije leefwijze en de dwang tot volledige acceptatie van een homoseksuele leefwijze als ‘normale’ leefwijze, worden vergeleken met de praktijken van ‘Sodom en Gomorra en de steden daaromheen’. Wat God met die steden heeft gedaan, laat zien hoe Hij hierover oordeelt (Gn 19:24-25; Dt 29:23; 2Pt 2:6,10). Dit moet een waarschuwing zijn voor ieder die zo leeft of dat als normaal accepteert en mogelijk zich zelfs voor algemene acceptatie inzet. De *“straf van eeuwig vuur”* laat zien dat er aan Gods oordeel daarover nooit een einde komt. Alle afvalligen zullen door dit oordeel worden getroffen.

In de drie voorbeelden is niet een chronologische, maar een geestelijke volgorde aanwezig. De afvalligen zullen

1. net als de ongelovige Israëlieten de lichamelijke dood sterven,
2. vervolgens net als de engelen die hun oorsprong niet hebben bewaard in de duisternis bewaard worden tot het oordeel voor de grote, witte troon en
3. ten slotte net als Sodom en Gomorra en de steden daaromheen in het eeuwige vuur worden geworpen.

V8. Na deze voorbeelden van afval en Gods oordeel daarover keert Judas terug naar zijn thema van de afvalligen van zijn tijd. Het hele gedachteleven van die mensen is onrein. Ze zijn *“dromers”* die leven in een fantasiewereld met smerige fantasieën. De vervulling van hun dromen vinden ze ten slotte in walgelijke seksuele zonden, net als de mannen van Sodom. Ze leven in opstand tegen God en verwerpen elke door Hem gegeven vorm van gezag. Tevens spreken ze lasterende taal over alles waaraan God een bepaalde eer, een bepaalde heerlijkheid, heeft gegeven en waarin daardoor iets van Hem te zien is.

V9. Deze mensen hebben de brutaliteit om dingen te zeggen die zelfs “de aartsengel Michaël” niet waagde te zeggen tegen “de duivel” toen hij met hem “redeneerde en redetwistte over het lichaam van Mozes”. Judas deelt hier een voorval mee dat je nergens in de Bijbel vindt. Deze informatie heeft hij door Gods Geest gekregen. We weten dat God Mozes in een dal in het land Moab heeft begraven en dat niemand zijn graf weet (*Dt 34:6*). Het is niet onwaarschijnlijk dat de duivel op zoek was naar de plaats waar Mozes begraven lag, met de bedoeling het volk die plaats te laten weten om er een bedevaartsoord, dat is een afgodsplaats, voor het volk van te maken. Daarin stond Michaël hem tegen.

In de toekomst zal Michaël sterker blijken te zijn dan de duivel, want hij zal hem uit de hemel werpen (*Op 12:7-9*). Michaël kent zijn tijd om tegen de duivel op te treden en grijpt daarop niet vooruit. Daarom neemt hij tegenover deze engelenvorst in het rijk van de duisternis geen “oordeel van lastering” in de mond. Het oordeel over de lastering door de duivel laat de aartsengel aan de Heer over. Kijk ook maar eens naar de houding van David tegenover Saul als Saul al door God is verworpen. Zolang Saul regeert, neemt David een onderdanige houding tegenover hem aan (*1Sm 24:9-16; 26:4-25*).

Het gevaar bestaat dat wij macht willen uitoefenen over hen die het werk van de duivel doen. Daarom moeten wij het Schriftwoord in gedachten houden: “Aan Mij de wraak, Ik zal vergelden” (*Rm 12:19*). We kunnen uit de houding van Michaël ook leren dat we niet moeten spotten met de duivel en menen dat we hem belachelijk kunnen maken door hem allerlei minachtende namen te geven, zoals wel eens gebeurt.

Lees nog eens Judas 1:4-9.

Verwerking:

Waarom kun je mensen herkennen die binnengeslopen zijn?

Judas 1:10-16

Kenmerken van goddeloosheid

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

10 Maar dezen, alles wat zij niet kennen, lasteren zij, en in alles wat zij van nature weten, zoals de redeloze levende wezens, daarin verderven zij zich. 11 Wee hun, omdat zij de weg van Kaïn gegaan zijn en voor loon zich aan de dwaling van Bileam overgegeven hebben en in de tegenspreking van Korach omgekomen zijn. 12 Dezen zijn de vlekken in uw liefdemalen, als zij zonder vrees bij u brassen en zichzelf weiden; Waterlooze wolken, door winden voortgedreven, bomen in de late herfst zonder vrucht, tweemaal gestorven, onworteld; 13 wilde golven van [de] zee, die hun eigen schandelijkheden opschuimen; dwaalsterren, voor wie de donkerheid van de duisternis tot in eeuwigheid bewaard wordt. 14 En ook Henoch, [de] zevende van Adam af, heeft van dezen geprofeteerd door te zeggen: Zie, [de] Heer is gekomen te midden van Zijn heilige tienduizenden, 15 om oordeel uit te oefenen tegen allen en elke ziel te bestraffen om al hun werken van goddeloosheid die zij goddeloos bedreven hebben, en om alle harde [woorden] die goddeloze zondaars tegen Hem gesproken hebben. 16 Dezen zijn morrenden, klagers over hun lot die naar hun begeerten wandelen, en hun mond spreekt gezwollen taal en zij bewonderen personen ter wille van voordeel.

V10. Weer gebruikt Judas dat geringschattende “dezen”. In tegenstelling tot Michaël “lasteren” deze afvalligen doldriest en vol eigenzinnigheid “alles wat zij niet kennen”. Dit is arrogante hoogmoed ten voeten uit. Van nature is er bij hen een wetenschap aanwezig die ook bij “de redeloze levende wezens”, dat zijn de dieren, aanwezig is. Deze wetenschap betreft de natuurlijke instincten, behoeften die ze hebben als eten en drinken en seksualiteit. Dieren handelen naar hun natuur, hun instinct. Ze kunnen niet nadenken, want verstand

hebben ze niet. Deze mensen handelen op dezelfde manier als de dieren. Maar juist omdat zij geacht worden te kunnen denken bij wat ze doen, terwijl ze toch dierlijk handelen tot bevrediging van hun lusten, verlagen zij zich en “*verderven zij zich*” in hun handelwijze. Met het onverstand van dieren geven zij zich aan seksuele bevrediging over.

V11. Over hen wordt het “*wee*” uitgesproken, de enige keer dat we in de brieven een ‘wee’ horen uitspreken. Het is de taal van het boek van de eindoordelen, het boek *Openbaring*. Aan de hand van enkele oudtestamentische goddelozen beschrijft Judas de weg die naar dit ‘wee’ voert.

Zij zijn “*de weg van Kaïn gegaan*”. Ze zijn als Kaïn en gaan zijn weg, dat is de weg van een godsdienst die niet uitgaat van Gods gerechtigheid, maar van hun eigen gerechtigheid. Kaïn was de eerste die deze weg ging en deze weg is nog steeds ongekend populair. Hij geloofde in God, maar meende God op zijn eigen manier te kunnen eren, met zijn eigen ‘goede werken’ (*Gn 4:3-8*). Daar moest God maar mee tevreden zijn. Hij peinsde er niet over om met een bloedig offer te komen. Dat had God Zelf na de zondeval laten zien (*Gn 3:21*) en was door Abel begrepen (*Gn 4:4*). Deze houding van Kaïn, namelijk God dienen met goede werken, een houding die bij de heidenen normaal is, is in de christenheid binnengedrongen en vindt bij tallozen navolging.

De volgende stap is “*de dwaling van Bileam*” (*Nm 22:7; 31:16*). Dat staat voor het zichzelf verrijken in de dienst van God. Bileam noemde zichzelf een profeet van God, maar hij was hebzuchtig en wilde zijn profetische gave voor geld verkopen, wat inhield dat hij voor geld bereid was Gods volk te vervloeken.

Zoals Bileam zijn ook de dwaalleraren van vandaag bedreven in het gebruik van de tong en spreken ze voor geld wat het volk wil horen. Ze manipuleren de waarheid voor geldelijk gewin. Zo maken ze van het huis van God een huis van koophandel. Het goede

dat van God komt tot koopwaar maken wordt in de christenheid veelvuldig gevonden, in het bijzonder in de rooms-katholieke kerk waar alle zogenaamde weldaden vanaf de geboorte tot het sterven geld kosten. Zelfs de situatie na de dood wordt een bron van gewin, want men wordt in staat gesteld de tijd in het verzinsel 'vagevuur' te verkorten met een tijdsduur die afhankelijk is van het bedrag dat wordt betaald.

De derde en laatste stap in de afval is de regelrechte opstand tegen God, zoals dat "*in de tegenspreking van Korach*" te zien is (Nm 16:19-35). Korach verwierp Gods verkiezing van het priesterschap en daarmee Gods gezag. Hij wilde zelf het priesterambt hebben en de plaats van middelaar innemen, waardoor hij heerschappij over Gods volk zou kunnen uitoefenen. Ook dat zien we in het rooms-katholicisme ten voeten uit. Gods oordeel werd over hem en zijn medestanders voltrokken. Ze zijn levend in het dodenrijk neergedaald.

Deze drie personen hebben allen gemeenschappelijk dat ze zich iets aanmatigden wat ze niet waren. In Kaïn zien we een *valse aanbidder*, in Bileam een *valse profeet* en in Korach een *valse priester*. De afval van ieder van hen had met godsdienst te doen. Ook hier is de volgorde niet chronologisch maar geestelijk: Kaïn *ging*, Bileam *gaf zich over* en Korach *kwam om*. Het is een tekening van een geestelijke neergang en het einde van de mensen die het betreft.

V12. Het is alsof Judas zich uitput in het zoeken naar voorbeelden om je maar duidelijk te maken wat voor soort lieden deze afvalligen zijn. Om het karakter en lot van die afvalligen nog duidelijker voor te stellen gebruikt hij in de *verzen 12-13* enkele voorbeelden uit de natuur.

Het eerste voorbeeld is dat van "*vlekken*". 'Vlekken' zijn letterlijk 'klippen', dat zijn onder water staande rotsen waarop boten schipbreuk lijden als de stuurman ze niet in de gaten heeft. Hij noemt de afvalligen "*vlekken in uw liefdemalen*". 'Liefdemalen' zijn de liefde-

maaltijden die de eerste christenen koppelden aan het avondmaal (1Ko 11:20-21).

Bij deze afvalligen is echter niets van christelijke liefde en gemeenschap te zien. Tijdens de liefdemalen denken ze alleen aan zichzelf. Ze “brassen”, zonder enige vrees dat ze voor onfatsoenlijk of hebberig zouden worden aangezien. Onbeschoft zijn ze zichzelf aan het weiden en daarmee het uitgesproken tegendeel van de Heer Die op het welzijn van de schapen uit is. Over hen wordt in *Ezechiël 34*, een hoofdstuk dat over valse herders gaat, het ‘wee’ uitgesproken (*Ez 34:2*).

Mogelijk hebben deze mensen, onder het genot van al dat lekkers, met mooie woorden stichtelijke gedachten uitgesproken. Ze hebben een wervelende show laten zien, maar het bleek niets anders dan de schittering van zeepbellen te zijn. Het beloofde een verkwikking te zijn zoals wolken waaruit water wordt verwacht – het volgende voorbeeld uit de natuur –, maar zij zijn “waterloze wolken”. Ze vormen een groot contrast met Mozes die als zijn verlangen met betrekking tot zijn woorden tot Gods volk het volgende uitspreekt: “Laat mijn leer neerdruppelen als een regen, laten mijn woorden stromen als de dauw” (*Dt 32:2; vgl. Js 55:10-11*).

Er is geen houvast aan wat ze zeggen, want ze worden als “door winden voortgedreven”. Steeds gedragen ze zich onbestendig en zeggen telkens weer andere dingen, waar je geen touw aan kunt vastknopen. Ze laten slechts ontzuivering en hopeloosheid achter. Wat een verschil met wat Paulus voor de gelovigen wenst: “Niet meer ... heen en weer bewogen en rondgedreven door elke wind van de leer, door de bedriegerij van de mensen, door [hun] sluwheid om door listen te doen dwaalen, maar ... de waarheid vasthouden in liefde” (*Ef 4:14-15; vgl. Hb 13:9*).

Ze zijn als “bomen in de late herfst zonder vrucht”, dat wil zeggen bomen waaruit het leven weg is en waarvan daarom ook geen vrucht te verwachten is. Ze zijn “tweemaal gestorven”. In de eerste plaats zijn ze “dood ... in ... overtredingen en zonden” (*Ef 2:1*) en in de tweede plaats zijn ze dood in hun belijdenis, want daarin ontbreekt elk leven.

Ze zijn dood tot in de wortel, er is geen enkele verbinding met het leven, dat er ook nooit kan komen, want ze zijn afgesneden van de wortel. Ze zijn *“ontworteld”*. Zo blijft de beloofde vrucht uit, zoals ook het beloofde water uit de wolken uitblijft. Zulke bomen moeten worden omgekapt (*Lk 13:9*). Deze mensen zijn gelijk aan ontwortelde bomen, wat wil zeggen dat ze zijn weggenomen van de plaats die ze beleden in te nemen. Alles wat ontwortelde bomen wacht, is het vuur.

V13. Een volgend voorbeeld dat Judas gebruikt, is dat van de zee. Hij vergelijkt deze mensen met *“wilde golven van [de] zee”*. Er is volkomen onbeheersbaarheid bij hen, als bij een woedende zee (*vgl. Js 57:20*). Als je wel eens aan zee bent geweest terwijl het stormde, heb je misschien wel gezien hoe er op de golven schuimkoppen ontstaan door de wind. Die schuimkoppen worden door de wind op het strand geblazen. Het schuim vliegt alle kanten op en er blijft niets van over.

Zo gaat het met deze mensen en hun leringen. Ondanks alle lawaai dat ze veroorzaken, vertonen ze niets anders dan hun eigen schandelijkheden die op de toppen van de golven zichtbaar zijn en op het strand worden geblazen. Het wit op de golven lijkt op reinheid te wijzen, maar het is de witheid van het gepleisterde graf (*Mt 23:27*). Er blijft niets van over, ze laten niets na wat enige waarde heeft.

In hun hele optreden willen ze ook nog de indruk geven dat je hun leven als voorbeeld kunt nemen om je richting te bepalen, maar ze zijn *“dwaalsterren”*. Ze komen terecht waarin ze leven en dat is *“in de donkerheid van de duisternis”* en dat *“tot in eeuwigheid”*. Nooit zullen ze daar meer iemand kunnen misleiden en nooit zullen ze zich meer aan iets te goed kunnen doen.

V14. Over hen is al van de vroegste tijden af geprofeteerd dat zij zullen worden geoordeeld. Als bewijs daarvoor haalt Judas Henoch aan. Om deze Henoch niet te verwarren met een andere, namelijk de man met dezelfde naam die een nakomeling van Kaïn is (*Gn 4:17-*

18), wordt van hem gezegd dat hij de “zevende van Adam af” is. Hij heeft “geprofeteerd” van de komst van de Heer Jezus om het oordeel over de goddeloze afvalligen te brengen.

Deze profetie van Henoch hebben we alleen in deze brief. In het Oude Testament lezen we daar niet van. Gods Geest heeft Judas ook dit geopenbaard, net als wat in *vers* 9 staat. Henoch heeft in zijn dagen geprofeteerd over de komst van Christus ten oordeel, waarbij Hij vergezeld zal zijn van “Zijn heilige tienduizenden”, dat zijn al de verlost van alle tijden. Dit oordeel heeft in de zondvloed een voorvervulling gekregen.

Het is mooi om eraan te denken dat Henoch zelf, voordat de zondvloed kwam, is weggenomen door God, zonder de dood te zien (*Hb* 11:5). Daarmee is hij een beeld van de gemeente die ook zal worden opgenomen in de hemel, voordat de oordelen over de aarde losbarsten. De gelovigen komen niet in het oordeel (*Jh* 5:24).

V15. Het oordeel komt over alle ongelovigen. Christus zal zowel alle *werken* als alle *woorden* van de goddeloze zondaars oordelen. Zie je hoe de Heilige Geest het karakter van goddeloosheid benadrukt? De mensen zijn goddeloos, evenals hun werken en werkwijze, en evenals de harde woorden die zij “tegen Hem gesproken hebben”. Iedere ziel zal persoonlijk daarvoor door Hem worden gestraft. Omdat het oordeel niet direct op de daad volgt, lijkt het alsof God vergeet te straffen en blijft de mens maar kwaad doen (*Pr* 8:11). Maar de dag van de afrekening komt.

V16. Hun goddeloze woorden zijn in morrende taal geuit. Ze zijn ontevreden, altijd willen ze meer of anders hebben, ze klagen over hun lot. Steeds leggen ze de schuld bij God. Waarom laat Hij oorlogen en ellende toe? Als Hij zo almachtig is, waarom verandert Hij de wereld dan niet?

Het zijn mensen “die naar hun begeerten wandelen”. Ze zijn altijd uit op de bevrediging van hun hartstochten. Ze spreken “gezwollen taal”, dat is arrogante, opgeklopte taal, hooghartig en huichelachtig

uitgesproken. Ze beweren meer te zijn dan ze zijn. Ze kruipen voor personen die boven hen staan en vleien hen puur uit egoïsme, om er beter van te worden. Intussen volgen ze hun eigen verborgen agenda, want ze malen niet om anderen. Slechts het eigen 'ik' is belangrijk.

Lees nog eens Judas 1:10-16.

Verwerking:

Welke voorbeelden van goddeloosheid stelt Judas in deze verzen voor?

Judas 1:17-25

Vermaningen en bemoedigingen

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

17 Maar u, geliefden, denkt terug aan de woorden die tevoren zijn gesproken door de apostelen van onze Heer Jezus Christus, 18 dat zij u zeiden dat er in [het] laatst van <de> tijd spotters zouden zijn, die naar hun eigen goddeloze begeerten wandelen. 19 Dezen zijn het die [zich] afscheiden, natuurlijke [mensen] die [de] Geest niet hebben. 20 Maar u, geliefden, terwijl u zichzelf opbouwt op uw allerheiligst geloof en bidt in [de] Heilige Geest, 21 bewaart uzelf in [de] liefde van God en verwacht de barmhartigheid van onze Heer Jezus Christus tot [het] eeuwige leven. 22 En hebt medelijden met sommigen die twijfelen, 23 redt anderen door [hen] uit [het] vuur te rukken, hebt medelijden met anderen in vrees, en haat zelfs het kleet dat door het vlees beolekt is. 24 Hem nu Die machtig is u te bewaren zonder dat u struikelt en u onberispelijk voor Zijn heerlijkheid te stellen met vreugdegejuich, 25 [de] enige God onze Heiland, door Jezus Christus onze Heer, zij heerlijkheid, majesteit, kracht en macht, vóór alle eeuwen, én nu, én tot in alle eeuwigheid! Amen.

V17. Judas heeft uitvoerig de kenmerken van de afvallige goddelozen beschreven. Met de woorden “maar u” richt hij zich weer tot de gelovigen. Evenals hij in vers 3 heeft gedaan, spreekt hij hen weer met “geliefden” aan. Hij zegt hun dat het hen niet zou hoeven te verbazen dat er zulke mensen, als hij hiervoor heeft beschreven, onder hen zijn. Ze hoeven zich maar te herinneren wat “de apostelen van onze Heer Jezus Christus” hebben gezegd. Als ze dat ter harte nemen, zullen ze ervoor bewaard blijven zich met deze lieden in te laten of zich door hun spotternijen en goddeloze begeerten te laten beïnvloeden.

Je ziet dat Judas je verwijst naar de geïnspireerde Schriften, waarin opgetekend staat wat de apostelen hebben gezegd. Terug naar de Schrift en niet naar menselijke geschriften, hoe bijbelgetrouw die

misschien ook zijn. In *Handelingen 20* vind je waarschuwingen uit de mond van Paulus over het optreden van mensen voor wie Judas hier waarschuwt (*Hd 20:29-30*). Ook Petrus en Johannes schrijven over zulke lieden (*2Pt 2:1; 3:3; 1Jh 2:18-19*).

V18. Hun waarschuwende woorden komen erop neer “*dat er in [het] laatst van de tijd spotters zouden zijn*”. Die tijd is begonnen toen de Heer Jezus op aarde kwam en verworpen werd en zal duren tot Zijn wederkomst. Deze hele tijd wordt gekenmerkt – niet door een onderwerping van de wereld aan het evangelie, maar – door het optreden van spotters die doen waar ze zelf zin in hebben en die zich van God niets aantrekken. Hun hele leven staat in het teken van de bevrediging “*van hun eigen goddeloze begeerten*”.

V19. De mensen over wie Judas spreekt, zijn onverbeterlijk. Omdat ze geen deel hebben aan wat de gelovigen bindt, vormen ze een eigen groep te midden van de gemeente. Ze zonderen zich af als de farizeeën en vormen een partij in de gemeente om daar hun verdorven werk uit te voeren. Ze voelen zich verheven boven de anderen die in hun ogen bekrompen en kleinzielig zijn en op wie zij minachtend neerkijken.

Het zijn “*natuurlijke mensen*”, dat wil zeggen mensen die door hun ziel, hun gevoelens, worden geleid en niet, zoals God het had bedoeld, door hun geest in verbinding met Hem. Ze hebben geen nieuw leven, maar zijn en blijven natuurlijke mensen die leven naar hun lusten. Elk spoor van leven uit God ontbreekt. Ze zijn niet wedergeboren en daarom zijn het mensen “*die [de] Geest niet hebben*”. Wat ze ook mogen beweren met het oog op hun christen-zijn, hun toestand is onmogelijk het werk van Gods Geest.

Hiermee eindigen de verzen die over de afval en de afvalligen handelen en waarin geen enkele lichtstraal van hoop op verbetering aanwezig is. Het oordeel zal in volle hevigheid over hen losbarsten bij de komst van de Heer Jezus met al de Zijnen.

V20. Judas geeft nog een aantal bemoedigingen door. In de *verzen 20-23* doet hij dat in de vorm van vermaningen en in de *verzen 24-25*

in de vorm van een lofprijzing. De vermaningen zijn zeven in getal, waarvan er vier op jou persoonlijk betrekking hebben en drie op je verhouding tot anderen.

De vermaningen worden opnieuw ingeleid met de woorden “*maar u, geliefden*”. Het markeert weer de tegenstelling met de categorie mensen van de vorige verzen. Dan komen de vermaningen:

1. *V20a*. Er moet niet alleen voor het geloof *gestreden* worden (*vers 3*), je moet ook op je “*allerheiligst geloof*” worden *opgebouwd*. Daar moet je zelf voor zorgen. Dat doe je door je met Gods Woord bezig te houden om de geloofswaarheid beter te leren kennen. De geloofswaarheid is het fundament waarop je met hart en ziel rust. De gezonde leer die door je hart wordt opgenomen, is voor je geestelijk welzijn onmisbaar. Het is een zaak van je hart.
2. *V20b*. Naast de noodzaak van de opbouw in het geloof is er ook de noodzaak van het gebed “*in* (en niet ‘tot’!) *[de] Heilige Geest*”. Voor hen die de Geest niet hebben, is dit onmogelijk. Het is ook niet altijd de manier van bidden van iedere gelovige. Een gelovige kan formeel bidden, volgens een standaardpatroon, of een gebed waarin het eigen ‘ik’ centraal staat (*Jk 4:3*). Zulke gebeden bezitten geen kracht. Een gebed “*in [de] Heilige Geest*” is een gebed *in de kracht van* de Heilige Geest, waarin Hij samen met de geest van de gelovige aan God vraagt wat tot nut van Gods werk en tot verheerlijking van de Heer Jezus is.
3. *V21a*. Bij de opbouw van jezelf op het allerheiligst geloof en het gebed in de Heilige Geest moet je nog voegen het jezelf bewaren “*in [de] liefde van God*”. Hierin ligt de opdracht om je bewust te blijven van Gods liefde. De liefde van God is de atmosfeer waarin je je bevindt. Het is jouw verantwoordelijkheid je dat bewust te zijn. Het is leven in de bewuste zekerheid dat niets je kan scheiden van de liefde van God (*Rm 8:39*).

Het is als met het schijnen van de zon. De zon schijnt altijd, maar er kan iets tussen jou en de zon komen, waardoor je niet meer in de zon staat en de warmte ervan niet voelt. Als er zonde en ongelof bij je zijn, sluit je je af voor de stralen van Gods liefde voor jou. Zijn liefde is er wel, maar je kunt er op dat moment niet van genieten. Je hebt jezelf ervoor afgesloten. Niet alleen zonden hebben dat effect. Ook moeilijkheden in je leven kunnen je zo in beslag nemen, dat je de liefde van God vergeet. Het gaat erom dat je niet toelaat dat iets zich plaatst tussen jou en het besef van Gods liefde voor jou.

4. *V21b*. Als vierde en laatste vermaning met het oog op jezelf zegt Judas dat je “*de barmhartigheid van onze Heer Jezus Christus tot [het] eeuwige leven*” moet verwachten. Het gaat hier om de tweede komst van Christus. Zijn eerste komst was ook een uiting van Gods barmhartigheid (*Lk 1:72,78*). Nu Hij in het laatst van de tijd op het punt staat voor de tweede keer te komen, wordt je blik daarop gericht. Als Hij komt, kunnen de afvalligen geen onheil meer aanrichten. Hij neemt je dan weg uit de omstandigheden van ellende tot Zich om bij Hem het eeuwige leven in zijn volheid te genieten.

V22. Nu komen nog drie vermaningen met het oog op anderen. Als je de vorige vier vermaningen ter harte neemt, zul je ernaar verlangen anderen te helpen die mogelijk in de strik van de binnengesloten personen zijn gelopen of al min of meer door hen zijn beïnvloed. De vertalingen van deze verzen zijn trouwens nogal verschillend. Als je over meerdere vertalingen beschikt, moet je ze maar eens vergelijken. Ik ga in mijn verklaring uit van de vertaling die mij het meest overtuigend lijkt.

1. De eerste categorie betreft de twijfelaars. Twijfelaars moeten worden ‘terechtgewezen’ – wat een betere vertaling lijkt dan ‘medelijden hebben met’ – omdat zij van hun twijfels strijdpunten maken. Je moet hen uit hun twijfels en discussies halen door hen te overtuigen van de vaste grondslag van Gods waarheid.

2. V23a. "Anderen" zijn al wat meer onder de invloed van de binnengeslopen mensen gekomen. Je ziet dat ze de verkeerde weg opgaan, de weg naar het vuur. Denk aan de evolutietheorie, een vergif dat vanwege fraai klinkende zogenaamd wetenschappelijke argumenten door talloze argeloze jongeren wordt ingedronken. Ook bijbelkritiek valt daaronder. Daar is niet alleen terechtwijzing op zijn plaats, maar deze 'anderen' moeten met kracht uit de klauwen van deze lieden worden gerukt. Het krachtig gebed van een rechtvaardige is noodzakelijk om hen van hun dwaalweg te redden (*Jk 5:16b-20*).
3. V23b. De derde groep is het verst gegaan. Als je een taak hebt ten opzichte van hen, zul je die moeten verrichten "*in vrees*", dat is met vrees voor jezelf dat je niet door hen zult worden meegesleept. Je moet er zeer voor oppassen dat je je op geen enkele manier met hun onreinheid verbindt, zelfs niet met dat wat de uiterlijke schijn – voorgesteld door "*het kleet dat door het vlees bevekt is*" – ervan heeft. In je pogingen hen te helpen loop je het gevaar dat je in verzoeking wordt gebracht om mee te doen met hun zondige manier van leven in plaats van afstand te bewaren.

Elke verbinding met het zondige leven moet worden weggedaan, al gaat het om dingen die op zichzelf niet zondig zijn. Je kunt bijvoorbeeld denken aan spullen die een ander op een zondige manier in bezit heeft gekregen, waardoor hij zijn zondige leven aangenaam maakte. Zo kreeg ik eens van iemand die zich wilde reinigen van zijn zonden uit dankbaarheid voor mijn hulp een apparaat voor mijn computer. Na een poosje bleek dat hij dit ding had gekocht met geleend geld. Hij had bij diverse instanties een forse schuld opgebouwd om in luxe te kunnen leven. Hij had mij dat ding zonder enige bijbedoeling gegeven, maar het was voor mij een 'kleed dat door het vlees bevekt' was. Dat voelde hij zelf niet aan, toen hij het me gaf. Ik heb hem dit apparaat teruggegeven en gezegd dat hij het zelf moest verkopen om zijn schuld te verminderen.

V24. Als je alles wat Judas heeft gezegd op je laat inwerken, kan zich een gevoel van machteloosheid van je meester maken. Wat is het dan geweldig mooi dat hij zijn brief besluit met je oog te richten op Hem *“Die machtig is u te bewaren zonder dat u struikelt”*. Hij bewaart je niet alleen onderweg voor struikelen, maar het is Zijn doel jou *“onberispelijk voor Zijn heerlijkheid te stellen”* en dat *“met vreugdegejuich”*. Dat doel zal worden bereikt en de vreugde zal door niets worden verstoord.

V25. God bewaart ons en maakt ons volkomen omdat Hij *“God onze Heiland”* is. Hij is dat *“door Jezus Christus”*, zoals Hij alles door Zijn Zoon doet. Jezus Christus is ook *“onze Heer”*. Hij heeft alle gezag. Als je daaraan denkt en dat tot je laat doordringen, zul je Hem daarvoor verheerlijken. In deze gevaarlijke tijd is er toch altijd aanleiding om God te verheerlijken, of misschien wel juist vanwege die omstandigheden. Je zult Hem alles toewensen wat Judas hier noemt:

1. *“heerlijkheid”*, dat is alle voortreffelijkheid die van Hem zichtbaar is,
2. *“majesteit”*, dat is Zijn waardigheid en pracht boven alles,
3. *“kracht”*, dat is Zijn almacht, alle middelen die Hij heeft, alles wat Hem ter beschikking staat om al Zijn plannen uit te voeren en
4. *“macht”*, dat is Zijn persoonlijk recht en de innerlijke bekwaaamheid om dat te doen.

Dit alles wordt Hem *“vóór alle eeuwen”* en ook door de tijden heen, zowel *“nu”* als *“tot in alle eeuwigheid”*, door al de Zijnen toegewenst.

Daarmee stemmen jij en ik van harte in en zeggen met Judas: *“Amen”*, zo is het, en niet anders.

Lees nog eens Judas 1:17-25.

Verwerking:

Welke vermaningen en bemoedigingen vind je in dit gedeelte?

Andere publicaties

Op de website www.oudesporen.nl staan onder het menu 'Artikelen' en het submenu 'Auteurs -> Ger de Koning' de volgende commentaren en publicaties:

- De serie 'Toegelicht en toegepast', een commentaarreeks van de bijbelboeken van het Oude Testament.
- De 'Zie-serie', een commentaarreeks van de vier Evangelien en *Handelingen*.
- De 'Rotsvast-serie', een commentaarreeks met een verklaring van de nieuwtestamentische bijbelboeken vanaf de *brief aan de Romeinen* tot en met *Openbaring*. Deze serie heeft tot doel hen die jong zijn in het geloof te helpen bij het lezen en leren begrijpen van Gods Woord.
- Publicaties over diverse onderwerpen.

Van diverse Nederlandse publicaties zijn vertalingen in andere talen beschikbaar.

Alle commentaren en publicaties zijn vrij te downloaden als pdf-bestand en als e-book.

Als er een ISBN wordt vermeld, is het boek ook als paperback te bestellen. Dat kan door op het betreffende ISBN te klikken. Voor een Nederlandse publicatie verschijnt de site www.uitgeverijdaniel.nl. Deze publicatie kan ook via de christelijke boekhandel worden besteld. Voor een in het Duits vertaalde publicatie met een ISBN verschijnt de site www.daniel-verlag.de.

De Nederlandse commentaren staan ook op www.kingcomments.com. Bijbelboeken en verzen kunnen eenvoudig en snel worden benaderd. De commentaren kunnen worden gelezen op elk beeldscherm, van pc tot smartphone. Meer info staat onder 'Informatie' op de site. Het is raadzaam die eerst te lezen.

